

24. szám.

Junius 17. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.

Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

MUSZKARA JZOK.

3. Hogy becsülik meg a poétákat Oroszországban?

MIKOR Miklós csárnak a trónörököse anyyira megnőtt, hogy nevelőre volt szüksége; hát akkora minden oroszok czárja kikeresett a számára — egy poétát; arra bizta.

Igen is, nem valami tábornokra, nem valami érsekre, hanem egy egyszerű poétára, a ki semmiről sem volt nevezetes, csak arról, hogy szép verseket irt.

Sukovszkinak hitták; — a kit oroszok Schillének neveznek. Schiller volt az eszménye, a minta képe: annak az összes műveit fordította le orosz nyelvre, s maga is annak a szellemében irt, s utána egy egész Schiller-iskola támadt az új orosz nemzedékben.

A költő úgy nevelhette a trónörököst, a hogy neki tetszett, azt taníthatott neki, a mit akart; a czár egészen ráruházta szülői hatalmát. Sukovszkit még csak abban sem akadályozta senki, hogy Európa legnagyobb katonai államának leendő uralkodóját ne katonának, ne deszpotának, hanem egészen magához hasonló érzelő költőnek nevelje. Hatalmas ember, szabad ember csak egy volt az egész Oroszországban, s az Sukovszki volt a költő!

Nem tudom, hogy Európa melyik uralkodója csinálná ezt utána? *)

Egy másik nevezetes költője is élt ekkor Oroszországnak, Puskin: a kinek Jevgen Anyeginjét magyar fordításban is ismerjük. Ez meg az orosz nemzet Byronja volt. Már tizenhárom éves korában híressé lett egy költeménye »Czarszkoje Zelo emléke« által. Huszonegy éves korában egy lángoló ódát irt a »szabadsághoz« Valóságos Petőfi-dal. Petőfi dalait nem méltatták semmi figyelemre országunk nagyjai, azok a kunyhók között elhangzottak: senkinek sem jutott eszébe költőjüket megjutalmazni; még a tudós társaságnak sem. Nem úgy Oroszországban. Puskin szabadság-dala felhangzott a trónig, egész a hatalmas czár füléig. S a czár rendelt neki jutalmul — huszonöt botot.

Igen is: nem a hogy a tisztelt olvasó várta: nem a nagy muszka akadémiai jutalmat; a kétszáz kancsukát, hanem csak a muszka Marczibányi jutalmat: a huszonöt botot.

*) No hát csak fel, poéták! mindnyájan: Muszka-országba!

S a koszorúzott költőnek szépen fel is kellett venni a számára utalványozott jutalmat, s a »Kaukaszusi fogoly« a »Bakcsi Szerályi könyvtár« halhatatlan költőjének hasra kellett feküdni a csár káplárpálczája előtt. — Ez uttal Marsyas nyúzta meg Apollót!

A büszke huszonegy éves lángész nem akarta engedni, hogy ez megtörténjék vele, mikor a csár utalványának megértésére a tábornokhoz hívták: sirt, dülöngött. Hanem aztán a derék Pöpotoff elkezdte kérlelni, biztatni, mint a fogorvos a betegét, a ki nem akarja engedni, hogy a rossz fogát kirántsák: »ugyan Puskin, nem szégyened magad? ilyen lármát csapni huszonöt bot miatt? Hisz ez gyerekeknek való tréfa. Magam is kiálltam egyszer, pedig verset se irtam. Nézd csak, milyen kényelmesen elnyulhatsz ezen a balzacon. Látod: az is híres poeta, mint te: még sem protestál. Pedig ő is huszonötöt kap. Nem is fáj az! Az ember nagyot ugrik utána! Aztán hazai mogyorófával. A Czarsz-kője Zelo kertjében vágott mogyorófával. Hát kívánhatsz többet? Ugyan dülj meg hát: s ne instáltasd magadat!«

S a dicső Puskinnak fel kellett venni a huszonöt botot, a mit a csár diktált birodalma legnagyobb költőjére.

Ezt sem tudom, melyik uralkodója Európának csinálná utána? *)

Tizenhét esztendővel később egy testőr tiszt párbajban lelőtte Puskin.

Az egész orosz közvélemény, az egész Európa mivel világa felháborodott e barbar tetre. Hisz egy ilyen lánglelket megölni egyenlő gonosztett az ephesusi Diána templomának felgyújtásával.

Volt Puskinnak egy fiatal barátja, Lermontoff. Maga is lelkesült költő s a szentpétervári szalonok kegyencze, testőrtiszt azonkívül.

Ez egy verset irt Puskin halálára. Abban a versben hallható egy igazi orosznak a fájdalom-ordítása, a ki elfelejti, hogy láncz van a kezén s szabadnak képzei magát: s beszél szemtül-szemben a csárhoz, a kiről azt hiszi, hogy az is olyan ember, mint ő; és magáru az, hogy az ő szelleme is olyan magas, mint a csaré; s még mikor hódotlatában odaveti is magát a trón elé, ezt oly indu-

lattal teszi, hogy megrendül belé az egész állvány.

Lermontoffnak ez a költeménye is remekmű.

Jutalma az lett, hogy elküldték a Kaukaszba cserkeszt vadászni.

Ő azonban, a helyett, hogy a csecsenczeket pusztította volna, ott is verseket irt.

Egyszer költői kóborlásaiban a regényes bérczek között elfogták a cserkeszek. A költő elszalvta nekik gyönyörű költeményét a »cserkeszfiu«-t, s a b a r b a r hegylakó nép, az írástudatlan pogány azt mondá: »oh ez nem olyan fej, a minőt le szokás vágni! Ebben Isten lakik«. — S szabadon bocsáták.

S az után irta még legszebb műveit, mik nemzete kegyenczévé tették. Az aszszonyok imádták verseit és prózáját. Regényét, a »Korunk hőseit« minden nagy nemzet nyelvére lefordítva, olvasta az egész világ. Neve nagyobb fényt vetett Oroszországra, mint Paskievicsé.

Ott kellett maradnia a Kaukaszban.

Az a gyűlhelye mindazoknak, a kik Oroszországban a »lángész«, a »forradalmár« és a »gonosztévő« gyanújába keverik magukat.

Lermontoff gunyoros természetű volt. Keserű, mint az orosz írók mind.

Tisztársai között volt egy, a ki cserkesz egyenruhában járt s öve mellett roppant nagy handzsárt viselt, a minek a nyele gyémántokkal volt kirakva.

Ezt a bizarr embert Lermontoff úgy hitta, hogy a »handzsáros ur«.

Ez a fülebe ment ennek. Kérdőre vont a költőt.

»Ön engem sérteget«.

»Eszemben sincsen ön«.

»Ön engem úgy hív, hogy »a handzsáros ur!«

»Én csak önnek legkitünőbb tulajdonáról veszem az elnevezést.«

»Ez meg egyenes megsértés. Ez boszút kíván«.

S a »handzsáros ur« rögtön küldte a segédeit Lermontoffhoz, elégtételt követelni.

Másnap reggel kimentek a hegyek közé.

Lermontoff a párbajszínhelyén ismételte, hogy ő nem akarta ellenfelét megsérteni. Az nem fogadott el semmi mentséget. Vérnek kell folyni.

Mikor szembeállították őket, még akkor is azt mondta Lermontoff:

*) Poéták! Jó lesz meggondolni a dolgot!

»Én egy ilyen ostobaságért nem ölk meg egy embert«. S azzal a pisztolyával felöltött a levegőbe.

Hanem a handzsáros ur más véleményen volt. Ő fogta a mordályt, neki fogta Lermontoffnak, s azt a csillagot hazája égén, melynek ragyogását három világrész bámulta, úgy lelőtte, mint a tököt.

S azzal szétfutottak; a győztes és a segédek.

S a fiatal költő: Iván cár dalnoka, Izmail Bej szerzője, nemzetének büszkesége, a kiért az aszszonyok rájongtak, a ki után az idegenek Oroszországot megismerték, a fiatalság vezére, koronája, a kioltott lángész . . . ott feküdt két nap két éjjel a jávorfa alatt megsiratatlan. Mire a kozák favágók ráakadtak, már a sasok megették az arcját!

Ezt se tudom, melyik nemzet csinálná utána az oroszok? *)

K—s M—n.

*) Poéták! Még is csak jó lesz itthon maradni.
Olvasó.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

HA ISTEN segít, is a nimetek nem segítenek, akkor nem sokára hazamegyünk. Bicsiek nem akarnak elkezdényi bank-vam tárgyalást nyaron, aszonygyak nekik meleg van. Pedig náluk a »Herbst« uralkodik. S ha nimetek elnapolnak, akkor nekünk el kel hódolni. Ez így van megírva kalendariumban.

Ma latam új torpedokat kialitva, a kik ha csatapiarczra megirkeznak, oroszokban nagy kart fognak okozni. Míg most csak üveg alatt lathatók Mihaleknil. Az egyik hoszukas, zöld, bibircsos, ha keti vagnak, sok apro hegyes projectile latszik bene; a másik gömbö-

lyű, gerezdes, cserhaju, joszagu. A neveiket nem tudom. Szakirtők biztositanak benünket, hogy ezektől ezrivel fog pusztulni muszka.

Simonyi baro barátom meginterpelalta minisztert, akarja-i muszkat megtamanyi? ha akarja, sugja meg nekünk izs a gyűlisben. A mire miniszter felelnyi fogja, tudom: »ha in tudnam, hogy holnap muszkanak haborut üzenünk, is ma nem azt mondanam, hogy törököt akarunk megtamanyi: akkor megirdemelnim, hogy holnaputan független szabadelvű oppositio vezire legyek.«

alazatozs szolgálja.

J. Z.

EGY LÖVÉS.

MERT szívében meggyilkolt hazája
Gyászát hordá a lengyel vitéz,
S az orosz seregbe hurczolt hadfi
Oly örömmel, mint méltán várhatni,
Gyilkosáért nem volt halni kész :

Felbőszült rá, kit élet urának
Hívnak, bár halál szolgálja csak,
Felbőszült a czár, s sápadt kegyetlen
Arczczal fordulván a vitéz ellen,
Hideg ajki eként szóltnak :

Oh hős! nem valál következetes!
Czár előtt, csöved ha töltve volt:
Lőttél voln'— salvét, a levegőbe,
Nyomtál volna csókot a kezére,
És kegyelmet nyertél voln' legott!

»Hogy ne lásd hát a piros mezőt, mit
Nem kedves szemednek látnia:
Oda mégy, hol vérrózsák nem nőnek;
Sikján az örökfehér mezőnek;
Uj hazád leend Szibéria!«

Elszorult a szív a lengyel mellben,
Tűzgolyók gyúltak szeme előtt,
Kétségbesés, bosszu elfutotta,
Pisztolyát a czárra villantotta,
Czélozott — s önnön szívébe lőtt.

Don Pedró.

Felforralt hírek.

— **Az oláh vaj-da** igen olvadozik azon kitüntetés folytán, hogy csatában sem levén: megkapta hadseregétől a »Virtutea militara« rendet. Elöl fogja viselni. A mit a csatában kapandott, hátul viselné.

☉ **Ferman Ottó**, a medzsidjére tűzve magát, keserédesen kinyilatkoztatja, hogy ő olyan pörüljárt kereszties pók, a kit a törökre kivetett saját baráti hálójában csiptek meg.

☿ **Egy jeles hegedűművész** szárazfája végkép kiszáradt a súlyos váltólázak folytán. Mégis legnagyobb virtuóizitás: a hegedüt is elhegedülni.

— **A rozsdá** nem csak őseink fényes kardját, hanem vetéseinket is marja. Kaszára a vetést, muszkára a kardot!

= **Mohácsi báci** a legkövérebb magyar, felszólítást kapott a dunai orosz hadtest főélelmezési biz.

☐ **Hobart pasa** — mint melegforrásból vesszük: — nem kiméli az orosz torpedót a muszkától. Ugy látszik, legtöbbesze van minden török közt ennek a hobartos angolnak.

tosától, hogy lássa el azt fagygyugyertyával. Mit azonban Mohácsi báci gömbölyűen visszautasított, mondván, hogy az nem fagygyu-, hanem hazaárulás lenne.

+ **Mónár György** ismert görögtűzérnek egy éjjeli támadással sikerült tönkretennie Samilt, a cserkeszek vezérét. A támadás csellel, cserkesz áruhában történt, de mire felismerték, Samil nem volt többé!

☒ **Drótországból** Král Milán 100,000 méter tót rendelt, hogy koronáját a mozlímek pántolása ellen előre megtótozza.

A zöldbül.

(»Szünidőreség« a »Hasznos lányok mulattató lapjából.«)

Mátyás fia.

Éj van. Mily sötétség ereszkedik alá,
Jobb is, hogy ne lásson testvér, testvér halált,
Amint önkezetül
Véresen lefordul...

Oh, hogy ez a nemzet sokszor megbondul*).

*) Meg ám a poéta!

Gyarmati.

LEVÉL BÚKARESTBŐL.

— Eredeti tudósítás. —

Budapest, június 16.

VAN Czarunk!
Csak királyt akartunk, s kaptunk czrt. Boldogok akartunk lenni, s megboldogultunk. Sajndort a vasut mentén nagy szetreáskálódással fogadjuk, s nemzeti ágyunknak (melyek közelebb járnak a főveghhez mint a löveghöz) földhöz teremtésével fejezzük ki óvás-azaz óvációnkat.

I. Rumunyu, Carolina utolsó kiraluja, még mindig azon kitüntető szerezsiának örvend, hogy a czr megengedte, miszerint országa (melyiknek országa?) székvárosában tartózkodjék! (— a nemzeti párttól.)

I. Rumunyu kérte, hogy királsága látható jelül egy rendjel-legiót alapithasson, a mire a nyá-jaskodó czr azzal felelt, hogy csillagot rugatott vele,

e rugdalékból alapította aztán a kralu a »csillagrendjelet.«

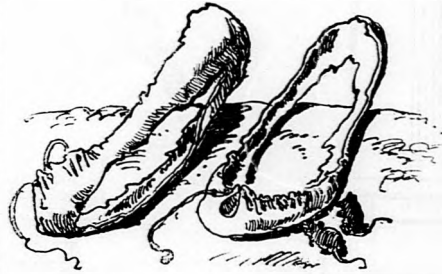
A csillag rendjelnek a dákö román nemzeti asztronomiához képest három kategoriája van, u. m.

- 1) állócsillag rendjel,
- 2) bolygó csillagrendjel,
- 3) futó csillag rendjel.

Az első osztályu ordóval még senki sem di-

szítettett fel, mert azért nem folyamodtak. A második osztályut egyedül Csernajejj kaptá. A harmadik a román hadsereg számára alapittatott, s ennek van legnagyobb kelete.

Hadseregünk felszerelését a mi illeti, az mi

kivánni valót sem hagy fen. És pedig alapjában van rendkívül bocskorlatiasan bocskororganizálva. Régi hadászati

elv ugyanis, hogy az a fél nyeri meg a csatát, melynek könnyebb lábbelii vannak; s mondhatom, hogy a román gyalogságé a legkönnyebb; s ugy vannak szerkesztve, hogy talpuk elnyühetetlen legyen, mert a katona mindég a saját bőrét koptatja benne.

De a szellemi adjusztirung is tökéletes a román hadseregnél, s a tudomány, és pedig a természettudomány egyik ága: a bogarászat. általános virágzásnak örvend. Minden oláh katona született bogarász, de oly passionatus, hogy rovaryüjteményét még a táborba is magával viszi, bár nem gombostűn, s attól megválni semmi áron sem akar. Gyüjteményeik ritka példányok tekintetében még a híres Görög Imre nevelőintézetét is felülmulják, s a tiszteletbeli tagságot oly férfiu is hizelgőnek találta, mint a czr természetes fia Csertvetinszky Zsiriszláv.

Ily nemzet könnyen vakarózhat!

Furcsa alkotmány.

S—i E. A »Times« szerint Albrecht főhg dönti el állami sorsunkat.

T—a K. Azért vagyunk albrechtkotmányos nemzet!

A HÁZBÓL.

Verhovai — a non verificando.

BEAVATKOZÁSI SZÁNDÉK.

Andrássy. Jaj kérlek, ne ereszszetek, mert mindjárt megverem a gazembert!

Javaslat az „ördög-árok“ szabályozására.

(Mérnöki tanulmány.)

Az »ÖRDÖG-ÁROK« tudvalevőleg összetett dolog, azaz munka, amit összetett-kezekkel végez a közmunka-tanács.

All pedig az említett árok két fő- és négy mellékrészből. Főrészei: az ördög és az árok. Mellék részek: 1. az ör, vagyis rendőr — mint mindenütt a fővárosban, úgy itt is mellékes valami, erre legfeljebb néhány mogyorópálcányi súly lenne fektetendő; 2. a dög, amit sokszor nem láthatni ugyan az árokban, de érezni lehet; — 3. Az ár, ami fontos ($\frac{1}{2}$ kilós) mellék rész, mert jelenti azt a költségvetést ami egypár vizár kárával föler, de meg azt az undatiót is, amit néha az ördögárok produkál; 4. az ok, ami miután minden dologban megvan: láthatatlanul az ördögárok szabályozási munkálatainak is fundamentomát képezi.

Az ördögárok ördögös árok, s ez abban nyilvánul, hogy nem mint némely árok a hegy tetején állja el a tilos utat; hanem a hegyoldalokon alá kuszva, a völgy bozotjai és sűrű bokrai közt s a kertek alatt a Krisztina és Ráczváros házai közé lopakodik. Már ezen jelenség is megerősíti az alapos gyanut veszélyes tendenciáit illetőleg. Mert mérnöki és algebrailag bebizonyítható, hogy a krisztinákat, vagyis keresztyéneket, meg a ráczokat kereszteli meg és szedi ráczba leginkább.

Javaslatomat tehát a fentebbiekhez mérnökölve, következőképen czirkalmazom:

1. Az ördög-árok kisajátítandó; vagyis Luczifer ur küldöttségileg felhivandó, hogy a kérdésben folyó ároknak illő kárpótlásért a főváros nevére tulajdonilag leendő telekkönyvi átíratását megengedje.

2. A köldöttség heverlő tanácsnokokból választandó, a kik úgy is az ördög párnáit használják. A küldöttség szónoka Tavaszli legyen, a ki ott ugyanis ismert firma:

3. Amint a kisajátítás megtörténik: az árok nem lesz többé a régi »ördög-árok«; a veszélyesség ez által is nevezetesen csökken.

4. A most már város-árok ártalmatlanná tételére szükséges leendő, hogy a mérnöki meghatározandó ama pontok a melyeken a vízcspek az árokba hatolnak, betömessenek.

5. Az így kiszárítandó árok mentén levő házak egy fenyítőtörvényszékileg ismert s így jól renommézott építész pl. Kehler ur által építtessenek: így bizton várható levén, hogy azok össze is omolnak, a lebontási költségek megtakaríthatók.

6. A fentebbi pontban előadottak szerint

egészen ingyen juthat a fővárosi hatóság föld-, kő- és egyéb anyagokhoz, a mikkel a száraz árok, a kezdőponttól a végpontig, betölthető lesz. Ily intézkedés azon gondtól is felmenti a szabályozó bizottságot, hogy honnan szerezze be a szükséges anyagokat!

Ily, de csak is ily intézkedések, menthetik meg a fővárost a folytonos remegéstől; s minthogy a főváros a haza szíve, a szivbaj pedig veszedelmes betegség: az egész ország megmenthető a különben bizonyos elpusztulástól. Azért is ajánlom ezen javaslatom elfogadását az építőbizottságok, közmunkatanács és az országgyűlés figyelmébe. Ajánlom magamat!

Bozontos Uszuba,

szag-tudós.

A fehér czár utja.

— Pétervártól Bukarestig. —

(Hős történet.)

Miután az udvari-vonat kocsijai felpánczélingeztettek s az ablakok vastáblákkal elláttattak, az üres kocsik kikuktatva lőnek: (pardon! — lettek) a fehér czár az »urszine-változását« produkálván, beült egyik belülről is kisárgarezelt kupéba... A titkos rendőrség fűttyentésére a vonat ünnepélyesen megindult s méltóságos lassúsággal haladott tova, tova... A vonatot mindenfelé megéljeneztek s diadalkapukat csináltak tiszteletére. A czár ugyan jobb szereti az alagutakat; különösen ha egész Bukarestig azon lehetett volna utazni, de ilyen nem igen akadt. Csupa ünnepélyes fogadtatások közt — mikből a czár semmit se akart látni mivel nem barátja a ceremóniáknak — megérkezett a vonat Bukarestbe, Oroszország alvárosába. Elérkezett a pillanat a kiszállásra. A kupé ajtaja felfeszegettévé — a lelkes örömkítőreésektől meghatottan, halál-sápadtan lépett ki »a kelet felszabadítója«... A főpolgármester beszédet mondott: »Bukarest boldog hogy ily fényes vendéget fogadhat falai közt!« A czár alig várta e szónoklat végét.. Sietett megígérni hogy hálálul megtanítatja az oláhokat a kánkancsuka tánczra... s biztos fedezet alatt termeibe menekült a lelkesedés áramlata elül...

„Déli telegraf.“

Zsukáta.

Rumunország fog látni nagy csu-csu-csudát,
Hozza már a muszka a kan csu-csu-
Csutoránkban bor ha van,
Idogáljunk boldogan!

A muszkának árnányos a fe-fe-feje,
Rumunostul csipje meg a fe-fe-
Fehér czipő, szalonna,
Jó a magyar gyomorba.

Az oláh a muszkával jár tá-tá-tánczot,
Anga kezdi zsirozni a rá-rá-
Rákot igen jó enni, —
De nem utánna menni.

A cseh oroszán situatioja,

a mint Pan Rieger proklamaczkija hangjainál két
birodalom összefoglalója akar lenni.

(Vége a jövő számban.)

Souvenir.

(Sanyi czárnak.)

Törököt akarsz fogni, oh Sanyi!
De nehéz a Dunát átugrani.
Vágytál ígélet földére mint Mózes,
Sakinka! csak most látod, hogy „nye mózses“.

A nő-kérdéshez.

Az angol nő-nem — hogy magát a him-nem elnyo-
mása alul végre már felszabadítsa, — küldöttséget menesz-
tett a főnkancellárhoz; s kívánatát következő pontokba
foglalta: A papucs-köztársaság kikiáltozása. 2. A kanono-
kok eltörlése. 3. A kancsuka megszüntetése. 4. A kankan
betiltása. 5. A kanáriszigetek occupálása, Kanada és
Arkansással együtt. 6. A kancsó, kandaló, kanapé stb.
efélék kiküszöbölése. 8. A férfiaknak szoknyába öltöztetése.

A nő-kérdés jogosultsága.

Mért nem volna szabad jogokat gyakorolni a nőknek?

S politizálni nekik mért ne lehetne joguk?

Érti e úgy a miniszter az országlás tudományát?

Vagy tud e úgy a vezér, mint neje, nyerni csatát?

És van e pap, predikálni ki tudna különbül a nőnél?

Státus-férfi eszén nem tesz e túl a »finesz«?

Vagy van e prókátor, aki győzze a szóbeli ökként?

Es hol a bölcs, kit nem tudna lefőzni a nő?

Erti e orvos a szivebeket behegeszteni csókkal?

Vagy nem nő e a Sors, és nem-e ő uralog?

Hol van az aesthetikus, ki a széptant érti dicsőbben?

És a kilencz Múza nemde hogy női nemü? . . .

Ádám is feleségétől tanulá tudományát;

S számítani ki tud ugy, mint mama, lány s feleség?

Fény nélkül ugyebár nem látnánk mitsem a földön:

És ami fényt terjeszt, — nemde a szép toilette? . . .

Mit habozol »csúf« férfi-világ felvenni a szoknyát?!

Add meg a nők jogait és a szabad te leszel;

Mert a szerepcsere nekünk biztosítandja a túlsúlyt,

S a mi alatt mi nyögénk: őket uralja papucs.

Távirat.

Bukarest. Jegyben járunk a muszkával.
Csinos legény. Nagy a boldogság. Már is áldott
állapot.

Bratyeanu.

Monolog.

Kopácsy, a volt esztergami primás azt mondá:
»Minél nagyobb az országban viselt méltóság: annál
szorosabb a kötelesség az ország javára töre-
kedni!« Menyhért barátom, meg a magam viselt
méltósága is elég nagy volt, miután a gy-méltóságú
urak voltunk, de lelkiismeretünk nem is vádolhat,
mintha nem törekedtünk volna az ország javaira.

Kerkápoly.

A „BUMSZTI“-BÁLON.

KÁPLÁR ÚR BAGÓ. Hol szógál nassád?
VICZA NÁSSÁD. A Brájer májer tejsasszonynál.

Képzőművészet.

— **Mecénás.** Egy bécsi gazdag nagybátya, a kit a mult időkben gyakran emlegették és meg-muszkamuzsikáltak: képet rendelt meg két hazai festőknél Székely Bartolomeo és Ghan Móránál. »Gróf Cziriák híres muszkavezető meg-csókolja gróf Wutkinszki óbestert a Rákosc n.« Ez lesz a kép tárgya. A jeles képvisők eddigi műveik után ítélve teljesen ki fogják tudni elégíteni a megrendelő ismert műizlését. Fényes honorariumon kívül az országos művészeti alap külön díjat fog szavazni a képzőművészeti tanács két tevékenyen buzgó tagjának, miután stipendiumokra úgy sem szándékkuk az idén valamit adni. Az idén, mint tavaly teljesen kimerítették az alapot a tanácstagok igényei. A kép nem olajba, hanem vutkiba lesz festve.

A „Haza“ biztosító bankra.

(230 frtos epigramma.)

A »Haza-udvarban«, mondják, koldulni tilalmas,
S a kintornázás tiltva vagyon szigorún.
Fuss, jámbor népség, a kit a szükség ide kerget.
Mert részvényesnek fog be a drága »Haza«.
És te, a fülkinok tornása, osonj tova innen;
Itten a részvényes Dávid, a szent, hegedül!
És hegedül nem két-három krajczár adományért:
Ezreket elhegedült s fog hegedülni tovább;
S fog hegedülni tovább, a míg a részvényes uraknak
Nem marad anynyi, miből jutna — kötélre való.

Az „erdélyi-Petőfitársaságnak“.

Maros-Vásárhelytt.

Multadban nincs öröm,
Jövödben nincs — Kemény!

Évad hírek.

A rekkenő hőség tűrhetlenné válván, a jelen időben nem tartozhatik az udvariassághoz forró érzelmeinkről szólni. Czélszerűnek véltük tehát néhány módosítást ajánlani:

»Fagyasztó tekinteted hidegétől megdermedten, szívem jegestengerét lábaid elé öntöm, mint hűvös szerelmem csikorogó jelét. Ily zuzmarás érzelmekkel eltelve remélem, hogy érbe boríthatom szívedet. stb.

A kristóf téri aszfaltban tegnap egy ismeretlen úr oly mélyen sülyedt, hogy csak nehezen lehetett onnan kihuzni és a budai Fortuna épületbe kísérni.

Letartóztatás terhe alatt megtiltatott a nyári forróságok tartama alatt »friss virslit melegen« árulni, míg ugyanakkor »tormát hozzá hidegen« ezentul is akadály nélkül reszelhetnek orrunk alá.

IRODALOM.

Szna Prometeus műveiből.

FLÓDÜNKNEK a nagy Prometeusnek agya szülte tudvalévolg Pallás Athenáját. A mi agyunk szüli a »Lap« bölcsességeit. Póni soit, ha szerénytelenség lenne e mondasunk. Csak álláspontunkat akarjuk megállapítani.

*

Kölcei ékesszólása Cicero Prodomus híres római szónok erejére emlékeztet. Legszebb beszédét a védegyeletről tartotta a szatmármegyei gyűlésen. A szatmári beszédek nem állanak alantabb Ciceronak Catilinában tartott beszédeinél.

*

— — — Messze eltértünk tárgyunktól, de a szépésznek az is feladata, hogy a szép fogalmát az élet jelenségeiből magyarázza. Például Schiller *Armut und Würde* című értekezésében következetes tudományal fejtegeti: hogy a szegénység miképen forrása a méltóságnak. Nálunk ezt unalmasnak tartanak.

*

Sándor czárról eszünkbe jut nagy druszája, Nagy Sándor. Most a muszka czár a Duna előtt oly formán érezheti magát, mint Nagy Sándor mielőtt átment a Rubikonon.

*

A legműveltebb görög államférfiu Perikles volt. Teljesen jártas volt a francia classicusokban. Shakespeareet könyv nélkül tudta. Nem csoda, mert nevelője Homér volt.

Ex cathedra.

(Arany mondatok egy cs...i tanár előadásaiból.)

1. Kiss! hogy hívják magát ott a sarokban?
2. A ki másnak vermet ás, maga esik felülről bele.
3. Én már azt rég kiszámítottam fejnélkül.
4. Szamarak vagyunk.
5. Napoleon kapta magát és meghalt.
6. Zavar, ha csendet nem hallok.
7. Sötétben kell azt tenni gyertyavilágnál.
8. Ha egy disznót, esetleg egy malacot, felbontunk, ugy találjuk, hogy tele van dohányzsacsökkal.
9. A sereg nagy része vörös hast kapott.
10. Salamon férjhez ment Máriához.
11. Aranykoronával megkoszoruztatott.
12. Erzsébet nőtlen lévén, nem lehetett férje.
13. A halottakat feltalálták három nap mulva, természetesen halvk.
14. Rudolf a lovak kedvence volt.
15. Ha felmegyek a toronyban s leugrom leesem.
16. Vak Béla midőn látta a sereget közeledni stb.
17. A ki engem az utcán agyon lö, azt én szemtelenül nyakon váglak.
18. Franklin megleste magát.
19. Ha az ember fiatal korában kapja meg a hektikát, mindjárt meghal; ha öreg korában, akkor él, míg megem ha
20. X. Leo született 10 éves korában s mindjárt kikapta az apai just.

ADOMÁK.

A rántás.

Nem látott volt a faluról kollégiumba vitt paraszt fiu ezelőtt szószt, s mikor délben a főzető szolgálva a levessel együtt a szószt is felvitte, csodálkozva kiáltott fel:

— Hát itt a rántást utójára teszik az ételbe!?

Argumentum.

Tanár. Uraim, ime bemutatom önöknek e koponyát. Ezen koponya a híres rablónak Rózsa Sándornak a koponyája!

Többen a hallgatók közül. Kérem, hisz Rózsa Sándor még él!

Tanár. (felháborodva a félbeszakítás miatt :) Az mindegy, de meg fog halni!

TECHNIKUS ÁBRÁND.

Kettő meg egy három —
Láttalak a nyáron,
Kétszer három hat —
A tölgyfa alatt :
Négynek négyzete tizenhat —
Sóhajtottam is pagyokat.

Harminczből húszat : marad tiz —
Melletted volt egy korsó viz,
Tizennyolcz-harmad tesz hatot —
Készültem, hogy csókot adok,
Száz gyöke egyenlő tizzel —
Nyakon öntöttél a vízzel.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Falusi pap jelentése a vizsgálóról.

»A tanítói betegségi sorsossága daczára az egzament jóval kielégítőbben sült el, mintsem hogy unalmassággal undorított lett volna«.

Csendőri szerelmes levél.

Elmaradánk kedves Rózsám !?

Sűrűn zokogó keserves szível tudatom Hogy a ho huszadikán megkaptam azon bánatos levelet az kiért elposztitom magamat. A szerelem gyászos medréből írom soraimot, így van kinek az sors oly nagyban mérte ki az keserűség poharrát, arra kérem kegyedet írj nekem levelet de ne hogy megtugyák anyámék tisztelem anyám néném sógor bátyám hogy vadnak, de ne hogy megmond hogy levelet irtam ne hogy béromoljanak kis bánatim érzésért bebánatos Csikban. — Az bánat föllege téged elkerüljön. Semmi szomorúság szivedhöz ne férjön. Arra kérlek hogy noha bárcsak mégis mindazonáltal legaláb egygyet de legaláb csak egygyet legaláb csak egygyet küdj mégis egygyet tégy a leveledbe s küdd el bárcsak egy hajszálat küdj!

És már mostan édes Joh-Annám tisztellek téged

Bokor Péter csöndör.

(Az »Egy—s« jun. 12. számából kivágva.)

Krisztinavárosi szinkör

B Á J V I R Á G.

Előkészületei miatt a színház zárva.

Kezdete 7 órakor.

A »Zalai közlönyből.« (Jul. 14.)

Lapunk mai számához van mellékelve a nagy figyelem-s élénk politikai érdeklődéssel szerkesztett »Ellenőr« egyik térképekkel tartalmasított száma, melyre midőn felhívjuk t. előfizetőink hazafias pártfogását, nem mulaszthatjuk el elismerésünknek adni kifejezést, hogy az »Ellenőr« ily nagy áldozattal kiállított számát részünkre is díjnékül i melléketlenül a t. szerkesztőség átengedni szives volt — (Ez az áldozatkész »E—r«-re furcsa, nem a »Z.«-re. Megköszöni az az ilyen reklámot!)

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Spectator.** Az egyik nem jó ; a másik németvicz. — **Léva. M.** Legokosabb közte a számár-adoma. — **Sz. Udvarhely, B.** Még hegyesebben! — **BPest. B. F.** Sok az alja : jövőre tartalmasabbat remélünk. — **Debreczen M.** Idejét multa. Aztán csak lapsuscalami. — **Pápa P.** Egy párt talán besorozunk. — **W—s.** Nagyon force-olt ; a force-olás pedig a hadtanban ér valamit, a humorban nem ; válasszon új tárgyat. — **R. B.** Új kísérletet ajánlunk. — **Frater Lumpaciús.** A »M—r Á—mba« való. — **Több kéziratrol** jövő héten.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Az új évnegyed közeledtével előfizetést nyitunk

az

„ÜSTÖKÖSRE.“

Az Üstökös, a legrégebb magyar élczlap, ezentul is vasárnaponként jelenik meg, számos képpel s változatos mulattató szöveggel. Jóka i Mórnak (Kakas Márton) az orosz-török-világból vett humorisztikus rajzolatait állandóan minden szám hozni fogja.

Előfizetési föltételek :

július—szeptemberi évnegyedre **2** frt.

július—decemberi félévre **4** frt.

Az előfizetések Budapestreaz, Athenaeum kiadóhivatalába küldendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő :

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek :

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

UJ!

Törhetlen üveg: Ivópoharak 45, 65 kr., 1 trt. palaczk frt 2.40, üvegtányér 1.40, 1.50, talicska 1.40, 1.80, gyertyatartó-fálcska 40 kr., szoptató-üveg 50 kr., gyermekpohár 45 kr.

Szodaviz-készülékek ezen egészséges, átitó ital könnyű, olcsó, folyton fris minőségben önmaga készítésénél:

1/2	1	1 1/2	1 3/4	2	3 liternek
-----	---	-------	-------	---	------------

Gyári árak: frt 7 8 9 10 12 14

Legjobb szoda és borok 2 1/4 font frt 2.

Dugaszhuzó, minden dugót taradtság nélkül kihúz palaczkokból, frt 1, 1.90, 2.40.

Kerti fecskendők, sugár- vagy eső alakban legnagyobb távolságra lövellik a vizet, minden edényben alkalmazható, 10.80, 14, 17—24 frtig.

Nglyalt-gépek utasításal: Önműködő Mendingerfelek 3—24 adagnak 9, 12, 14—18 frtig; forrasztásra 9.50, 14.50, 16 frtig.

Sodrony ételhoritók talakra 40, 50, 60, 70, 80, 9, kr.

GUMMI cikkek házi betegápolásra. Felkötött hordhatók mérték után frt 7.50, 8.25, 9, 10.50. **Uszó-övek** 6—8 frtig. **Allóvet-fecskendők** 1.80—3.50. **Szivattyús allóvet-fecskendők** bádogszelenczeber 3.50.

Torna-eszközök: Mászarkötelek, hágcsók, trapezek, karikás trapezek. Dr. Schreieber-felje teljes torna-készlet iskolával 14.50. Torna-golyók kilejta 30 kr.

Hörög-halászat: Halhorgok zsínnal 10 krtól 1.50-ig, halászóbotok 1, 2, 3—5 frtig.

Flobert-puskák csel- és madár-lövészethez 14, 18—27 frtig. 100 golyós lövegy 50 kr., serétes töltey frt 1.50.

Kipróbált biztonsági revolverek 6, 8—10 frtig, vésszel 8, 10—12 frtig. Patent zsebben hordható **Boxer-acezél** frt 1.

Kuglizó bábuk frt 2.25. **Lig-nam sacnum golyók** 1.40—4 frtig. Croquet-játék 10—12 krig.

Szimtelen hadi-**aceszél** nagy távolságra, 7 frt.

Amer. palaczk-dugaszoló-gép frt 1.50.

Levélbeli próba-megrendelésre ajánlja

KERTESZ TÓDOR BUDAPESTEN, Dorottya-utca 2. szám.

Légyfogó üvegoritók 50—50 kr. Comfort szesz-kávégép, tizenkét perc alatt a legjobb kávét főzi, 1—10 csészenek frt 5.60, 6.80, 7.50, 8.40, 9.50, 10.50, 12.80.

Angol dísznőbőr nyergesek 15—25 frtig, kantár 2.65, 3.50, kettőskantár 4.80—10, kengyelzárjakkal 2.50, 3.50, hevederek 2.30, 3.00, lótarakók (szasztók) 3—5, kengyelcsak 1.60, 2.50, lovagló-rudak 1.80, 3.75, ablak 50 kr., 1.50, rhi-nocross lovagló-intézeti veszők 60 kr.—2 frtig, finomak 1—7 frtig.

szükségletre, személyes oltalom-**Köpenyek** csuklyával, mindkét felükön hordhatók mérték után frt 7.50, 8.25, 9, 10.50. **Lég-párnák** frt 4.20—7.50-ig.

Szivattyús allóvet-fecskendők bádogszelenczeber 3.50.

Amer. kés- és olló-élesítők, az üveget is mint gyémánt vágják 75 kr. **Üveg-vágó karikák** 60 kr.

Szivarka-gép. Elegendő az alkalmazott karikán egyszer jobb- és balfelé huzni, 70 kr.

Szofta naorag-csatok 20—80 krig. **Accordeon** tremolo, nagy pompás harmonika trombita-díszeszel 7 frt.

Árverési vétel: Nagy valódi japán összerakható **legyező** fényezett fészeszel 35 kr.

Iker-rezesszék üveg, porcelánból sbb számára, tűz- és vízmentes 50 kr.

Önműködő amer. **egérfogó esk** eger számára 85 kr.

Kerti-világítási lámpások 15 krtól frt 1.20-ig.

Legjobb **időmutatók**, csinos sveiczai házacskák hérmérvél, férfé és nővel 2 frt.

" Gyönyörű szép HÖLGYRUHAKELMÉK

a legkedvezőbbben megszerezhető

HAMBURGER ADOLF-nál,

Budapest, koronaherceg-utca 8. sz.

Minták kívánatra azonnal ingyen és bérmentve bárhová küldönek.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában Budapestben, barátok tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál kapható

Jókai Mór legújabb munkája a

SZÉP MIKHÁL.

Regény 3 kötetben.

Ára 3 frt.

E művében az ünnepelt regényíró — mint a művéhez csatolt utószavában írja — a kétszáz év előtti kort mutatja be, az akkori erkölcsi fogalmakkal, társadalmi állapotokkal, községi és családi élettel, mely a nemzeti művelődés s a nemzeti létért való küzdelem sajtószertü ellenmondásaiból fejlődött ki. Abból az időből való a regény, midőn Magyarország egyik részében a török pasák, másikában a római császár tábornokai kormányoztak, míg a harmadik, az erdélyi rész, nemzeti fejedelmek alatt élt. E kor rendkívül élénk festésre talál Jókai e legújabb művében, s egy megragadó mese keretében látjuk előnkbe tárva az akkori társadalmi és politikai életet, oly vonzó előadásban, minőt Jókain kívül senkinél se találunk s az akkori idők nemcsak gondolkozás módjának, de még nyelvének is a családig ház utáztatában, hogy szinte beleringatjuk magunkat a két íszáded előtti multba. Jókai újabb regényei között talán egyikben sem nyilvánul annyira, mint ebben, az a romantikus elem, mely régebb műveit oly megkapókká tette. Az elmúlt idők borzalmai, a hadseregekkel küzdő rablóbandák, a hóhér szörnyü mestersége, a csaták mind oly közvetlenséggel vannak festve, hogy borzadunk bele, mintha szemünk előtt folyának le, mint a valóságban, vagy legalább drámai hatásal, mint a szín padon. Talán az okozta, hogy Jókai ugyan e regényből egy színművet is írt, mely ez idén előadásra kerül. Ez a regény az, mely Jókaitól először jelen meg, mint tárca-közlemény egy francia lapban. Mindenesetre azok közül való melyek a kitünő író babérokoszorujának legszebblevelleit képezik

KÜLFÖLDI NOVELLÁK.

Első kötet, — ára 80 kr.

TARTALMA: Hawthorne Nathaniel: A nászutazás. — Annácska első utazása. — A méregkeverő leánya. — A hóleány. — Theuriet André: A kertész dala. — Daudent Ernő: Amalti báróné.

Fordította Sasvári Ármán.

Második kötet, — ára 80 kr.

TARTALMA: James Henrik: Unokatestvérek. — Col-las Lajos: A békebíró. — Hawthorne Nathaniel: A gyémánt-király.

Fordította K—A I.

A „MAGYAR JOGÁSZ”

és „Curiai Értesítő“

II. évfolyamu jogszaki és közigazgatási napilap mindenekelőtt a magyarországi ügyvédi kar veszélyeztetett érdekeinek buzgó védője, a helytelen codificatio erélyes ellenese. Érzett hiányt pótol a jogszaki irodalomban, és főleg az ügyvédi osztályra s bírákra nézve mutatkozik valóban nélkülözhetlennek, amennyiben mindennap teljes kivonatát adja a „Budapesti Közlöny“-nek, közli a kir. táblán, a legfőbb ítélőszéken, és a semmitőszéken előadandó ügyeknek jegyzékét kifüg-gesztésük előtt, ugy a már elintéztettek lajstromát az előadást követő napon, a miként törfént eldöntés megjelölésével. Tájékoztató cikkek, tartalmas hírvovat, a külföldi jogélet nevezetesebb mozzanatainak ismertetése, curiai döntvények, törvényszéki csarnok stb., képezik lapunk többi tartalmát. A lap iránya határozottan független. A lap előfizetési ára negyedévre 4 frt, félévre 7 frt 50 kr, egész évre 15 frt. Előfizetési pénzek Budapest, Erzsébet-tér 14. sz. a. küldendők.

Vidéki felek bármimemü megbízásában főlebbviteli, valamint első folyamodásu fővárosi bíróságok, s bármely hatóságnál mérsékelt díjazás mellett pontosan s gyorsan eljár nevezett lap szerkesztésége.